

588.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 30 maja 1924 r.

w przedmiocie zmian w rozmieszczeniu ewidencji katastru podatku gruntowego w okręgu izby skarbowej we Lwowie.

Na zasadzie art. 7 ustawy z dnia 8 kwietnia 1919 r. w przedmiocie objęcia przez Ministerstwo Skarbu administracji skarbowej na ziemiach polskich, które wchodziły w skład b. monarchji Austro-Węgierskiej (Dz. U. R. P. № 31, poz. 261) oraz art. 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. № 65, poz. 391) zarządza się co następuje:

§ 1. Zwija się ewidencję katastru podatku gruntowego w Bolechowie a jej agendy przekazuje się ewidencji katastru podatku gruntowego w Dolinie.

§ 2. Zwija się ewidencję katastru podatku gruntowego w Pruchniku, a jej agendy przekazuje się ewidencji katastru podatku gruntowego w Jarosławiu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

589.

**Rozporządzenie Ministrów Skarbu
oraz Przemysłu i Handlu**

z dnia 28 czerwca 1924 r.

w sprawie przedłużenia mocy obowiązującej rozporządzenia z dn. 23 maja 1924 r. o ulgach celnych.

Na podstawie uchwały Sejmu Ustawodawczego z dnia 1 sierpnia 1919 r. i uchwały Rady Ministrów z dnia 26 maja 1919 r. zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązująca rozporządzenia z dnia 23 maja 1924 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. № 47, poz. 482) przedłuża się aż do nowego zarządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1924 r.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

590.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 30 czerwca 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki społecznej o przerachowaniu na złote kwot w ubezpieczeniu od wypadków w b. dzielnicy pruskiej.

Na mocy § 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 kwietnia 1924 roku o zmianie ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. № 34, poz. 351) zarządza się co następuje:

§ 1. Kwotę, przewidzianą w § 544 i § 548 p. 3 Ordynacji Ubezpieczeniowej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. Ust. Rzeszy Niemieckiej № 42) przerachowuje się na 5.000 złotych; kwotę, przewidzianą w § 548 p. 1 i § 550 tejże Ordynacji — na 3.000 złotych; kwotę przewidzianą w § 563 u. II przerachowuje się na 1.800 złotych; kwotę, przewidzianą w § 586 — na 50 złotych; kwotę, przewidzianą w § 612 ust. I na 60 złotych, zaś przewidzianą w ust. III tegoż § na 5 groszy.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1924 r.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
G. Simon

591.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 30 czerwca 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w sprawie przerachowania na złote kwot pieniężnych, wyrażonych w ustawie z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby.

Na podstawie art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 kwietnia 1924 r. w przedmiocie ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. № 34, poz. 351) zarządza się co następuje:

§ 1. Wyrażone w markach polskich kwoty pieniężne, wymienione w ustawie z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. № 44, poz. 272) przerachowuje się na złote, a mianowicie: w art. 4 i 8 kwota 30.000 mk. przerachowuje się na 7.500 zł.; w art. 20 kwoty wymienione w tabeli przerachowuje się na złote, jak następuje: